

[Hans Hansen (Rørby).]

Kartofler 4,12 Kr. Jeg kan derfor gaa ud fra, at Landbrugerne faar ingenting, naar man har lovet dem 3 Kr. pr. Td., men at Forbrugerne kommer til at betale 2 Mill. Kr. for meget. Det vil sige, at man sætter en Virksomhed i Gang, som paa Forhaand er dømt til at være urentabel, er for dyr. Jeg begriber ikke, at man for fuldt Alvor kan gaa ind i et Forsvar for en saa horribel Ordning.

Det ærede Medlem var saa glad over, at der ude i Landet var Folk, der sluttede sig til den politiske Opfattelse, jeg har, og som havde fremført den Tanke, at det skulde være Hjemmene forbudt at fabrikere Kartoffelmel. Ja, heldigvis er det jo saadan, at man kan lave sit Kartoffelmel selv uden større Anstrengelser, saa hvis der skal være nogen Mening med Loven og den skal være effektiv, gaar jeg ud fra, at der maa gælde det samme Forbud her som paa alle Omraader, hvor man har Monopoler. Dette er vel saa, at Landets Borgere er lige for Loven og Loven ens for alle, og det er vel ikke Meningen at lave en Lov, som man ikke vil tage Konsekvenserne af. Derfor er jeg interesseret i at høre Ministerens Mening om, hvorvidt vi skal have fri Adgang til selv at lave Kartoffelmel, selv om der indføres Statsmonopol. Jeg haaber, at det bliver Tilfældet, og saa er jeg ikke bange for, at Forbrugerne skal blive plyndret, saa kan de lave deres Kartoffelmel selv, og saa kan denne Ordning bestaa uden at faa nogen Betydning.

Steen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, at det bliver usægtelig efterhaanden noget svært at blive klog paa, hvad det egentlig er, Kommunisterne kan lide. Jeg erkender, at jeg var saa enfoldig at tro, at her var vi inde paa noget, som efter deres Opfattelse var det rigtige. Der er i hvert Fald ikke Skygge af Mulighed for, at den Privatkapitalisme, som Kommunisterne ellers tidligt og sent taler om, kan komme ind, endsige faa nogen Fortjeneste paa den Ordning, der her tilvejrbringes. Der er skaffet al mulig Sikkerhed for, at Forbrugerne faar det Produkt, hvorom Talen er, til en Pris, der ikke indeholder andet end en rimelig Arbejds løn for det Arbejde, der er forbundet med Kartoffelernes Fremstilling, saa jeg troede egentlig talt, det var noget for det ærede Medlem. Men ogsaa det gaar det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen imod. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv tror, at en Politik kan holde, der gaar ud paa, at Arbejderne

skal have mere, men det, Arbejderne frembringer, skal man kunne købe for ingenting. Han faar i hvert ikke mig med til den Betragtning.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Vejen, at det ærede Medlem har efter min Opfattelse Ret i, at det hele er lagt til Rette, sikret og ordnet paa en saadan Maade, at Forbrugerne her i Landet vil faa Kartoffelmelet til en rimelig Pris. Men naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, der var rimelig Grund for det ærede Medlem til at give Instruktionskursus i, hvorledes man kunde undgaa at købe Kartoffelmel ved selv at lave det. Det fandt det ærede Medlem Anledning til; hvad hans Udgangspunkt var derfor, maa han selv klare.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der var kørt fuldkommen løbsk i det hele, at saa galt, som han efterhaanden manøvrerer med det, er det heller ikke. Af de Ting, han fremsatte som Paastande, har jeg noteret mig nogle enkelte, bl. a. at det ikke var saa underligt, at man nu ogsaa kom fra de magre Egne og vilde have Tilskud fra Staten. Ja men ærede Medlem, der er ikke en Øre Tilskud fra Staten i denne Ordning her, ikke Skygge af Tilskud. Det ærede Medlem havde dernæst nogen Interesse — jeg ved ikke hvilken — i at opgøre, at der praktisk talt ingen Arbejdere kommer i Beskæftigelse ved denne Ordning. Ja, det kommer jo an paa, hvor man sætter Grænsen. Hvis man ikke regner den Husmandsfamilie, som faar Arbejde og Fortjeneste ved en udvidet Dyrkning af Kartofler, som de selv gaar og passer Sommeren igennem og i Optagningstiden, med til Arbejderne, men holder sig strengt til det Antal, der er beskæftiget i det Tidsrum, da Kartoflerne omdannes til Stivelse i Fabrikken, saa kan man opstille et saadant Regnestykke, men det er der ingen Mening i. Det virkelige Regnestykke er et ganske andet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) fremsatte den Paastand, at Landbruget fik ingenting, og Forbrugerne skulde brandskattes; der var saa et lille begrænset Antal Arbejdere tilbage, og da han alligevel syntes, det paa en Maade skulde stemme, resulterede det i, at det kom til at koste 30 000 Kr. pr. Arbejder. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at Regnestykket er fuldkommen forrykt, for det ærede Medlem ser i hele dette Regnestykke bort fra den afgørende Ting, nemlig Værdien af, at de mange, der skal dyrke disse Kar-